

reglugerðum og auglýsingum eða skilyrðum gjaldeyris- og innflutningsnefndar fyrir leyfisveitingum. **11**

9. jan.

7. gr.

Með mál út af brotum á lögum þessum, reglugerðum þeim og auglýsingum, er settar kunna að verða samkvæmt þeim, skal farið sem almenn lögreglumál.

8. gr.

Með lögum þessum er numin úr gildi 3.—6. gr. laga nr. 48 4. júní 1924 og lög nr. 1 8. marz 1920.

9. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 9. janúar 1935.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

L Ö G

um iðnlánasjóð.

12

9. jan.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til stuðnings iðnaðarmönnum og smærri iðjurekendum skal á næstu 10 árum leggja 25000 kr. á ári úr rikissjóði í sérstakan sjóð, er heitir iðnlánasjóður. Þegar fé er ekki ætlað á fjárlögum í þessu skyni, er rikisstjórninni heimilt að taka þessa upphæð að láni.

2. gr.

Atvinnumálaráðherra hefir á hendi yfirstjórn iðnlánasjóðs, en skal fela Útvegsbanka Íslands, eða annari hliðstæðri stofnun, með sérstökum samningi stjórn hans og meðferð, svo sem lánveitingar, vörzlu, bókhald, innheimtu og útborganir. Lán úr sjóðnum skal veita eftir tillögum frá stjórn Landssambands iðnaðarmanna og eftir þeim reglum, sem hér fara á eftir.

12

9. jan.

Lánin veitast iðnrekendum og smærri iðjurekendum, sem erfitt eiga um lántöku á annan hátt, til kaupa á vélum og stærri áhöldum (ekki handverkfærum), og einnig til rekstrar, ef sérstaklega stendur á og viðunandi trygging er í boði.

3. gr.

4. gr.

Við afgreiðslu lánanna skal þess gætt, að lánveitingin styðji ekki að óheilbrigðri og óeðlilegri samkeppni við önnur starfandi innlend samiðnarfyrirtæki. Lánin má ekki nota til endurgreiðslu á eldri lánum, nema með sérstöku leyfi ráðherra, enda sé brýn nauðsyn að svo verði gert.

5. gr.

Atvinnumálaráðherra auglýsir einu sinni á ári eftir umsóknum um lán úr sjóði þessum. Lánbeiðnum skal fylgja:

- Ýtarleg umsögn um það, til hvers lánið á að notast, hvaða vélar og áhöld á að kaupa, kaupverð þeirra, hvar þær eigi að setjast og til hvers þær eigi að notast.
- Rekstrar- og efnahagsreikningur lánbeiðanda fyrir síðastliðin 3 ár.
- Brunatryggingarskírteini verkstæðisins.
- Yfirlýsing frá viðskiptabanka lánbeiðanda um bankaviðskipti hans, og að bankinn geri ekki kröfu til þess, að lánið verði notað til greiðslu eldri lána.
- Fasteignamat og veðbókarvottorð þeirra fasteigna, sem lánbeiðandi kann að eiga.
- Nafn, aldur, menntun og heimili lánbeiðanda, svo og aðrar upplýsingar, er krafist kann að verða.

6. gr.

Upphæð lánanna ákveðst eftir því, til hvers það á að notast. Ekkert lán má þó fara fram úr 5000 kr. og ekki fram úr $\frac{4}{5}$ hlutum andvirðis véla þeirra, er kaupa á, sé það notað til vélakaupa. Smærri lán en 300 kr. veitast ekki.

7. gr.

Lánin skulu tryggð með veði í hinum keyptu munum, tryggum sölusamningum, ef um rekstrarlán er að ræða, sjálfskuldarábyrgð, ábyrgð rekstrarlánafélags iðnaðarmanna, þar sem hver félagsmaður ábyrgist frá 100—1000 kr., eða á annan hátt, sem sjóðstjórnin telur jafntryggan.

8. gr.

Lánstíminn er allt að 12 ár. Vextir ákveðast eitt skipti fyrir öll fyrirfram fyrir hvert lán, $\frac{1}{2}\%$ hærri en lægstu rikislánsvextir, sem fáanlegir voru árið fyrir lántökuárið. Lánin má veita afborgunarlaus 2 fyrstu árin, en eftir það afborgist þau með jöfnum afborgunum. Atvinnumálaráðherra ákveður vaxtafót lánanna.

9. gr.

12

Sjóðstjórnin getur heimtað allar þær upplýsingar, sem hún telur þurfa til þess að geta ákveðið, hvort óhætt sé og réttmætt að veita umbeðið lán. Hún getur látið rannsaka rekstur lánbeiðanda og endurskoða reikningshald hans, og einnig leitað álits sérfræðinga. Kostnað við slíka rannsókn greiðir lánbeiðandi. Annar kostnaður við stjórn iðnlánasjóðs greiðist úr rikissjóði. 9. jan.

10. gr.

Óheimilt er stjórn sjóðsins, stjórn Landssambands iðnaðarmanna og trúnaðarmönnum þeirra að láta óviðkomandi í té nokkuð af þeim upplýsingum, sem gefnar eru í sambandi við lántökur þessar.

11. gr.

Lán eru ekki veitt til að byrja atvinnurekstur, heldur aðeins slíkum atvinnurekendum, sem hafa með atvinnurekstri í nokkur ár sýnt, að óhætt ætti að vera að lána þeim peninga.

12. gr.

Þegar lánin eiga að notast til að kaupa vélar eða áhöld, greiðast þau til seljanda, en ekki lántakanda sjálfs, og er lántakandi jafnan skyldur að hlíta þeim ákvæðum, er sjóðstjórnin kann að setja um gerð og tegund vélanna.

13. gr.

Til þess að tryggja það, að vélum þeim, sem settar eru að veði fyrir lánunum úr iðnlánasjóði, sé jafnan haldið vel við og í veðhæfu ástandi, skal ráðuneytið fela vélacftirlitsmanni ríkisins að hafa sérstakt eftirlit með vélum þessum og gefa árlega skýrslu um ástand þeirra. Sannist það, að vélum þessum sé ekki haldið vel við, svo að hætta geti verið á, að þær verði ekki næg trygging fyrir láni því, sem út á þær er veitt, getur ráðherra sagt upp láninu fyrirvaralaust.

14. gr.

Reikningar iðnlánasjóðs skulu endurskoðaðir af yfirskoðunarmönnum landsreikninga.

15. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1935.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 9. janúar 1935.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Haraldur Guðmundsson.